

ZAMENICE

U srpskom jeziku zamenice se prema značenju mogu podeliti u nekoliko grupa: **lične, prisvojne, pokazne, upitne, odnosne, opšte, odrične i neodredene**.

Lične zamenice spadaju u grupu imeničkih, što znači da se javljaju samostalno u rečenici. Ove zamenice u genitivu, dativu i akuzativu imaju **enklitike**, tj. nenaglašene oblike, koji se povezuju u jednu akcenatsku celinu s rečju ispred sebe. Imaju sledeću promenu:

JEDNINA					
	1. lice	2. lice	3. lice		
N	ja	ti	on	ona	ono
G	mene, me	tebe, te	njega, ga	nje, je	njega, ga
D	meni, mi	tebi, ti	njemu, mu	njoj, joj	njemu, mu
A	mene, me	tebe, te	njega, ga, nj	nju, ju, je	njega, ga, nj
I	mnom(e)	tobom	njim(e)	njom(e)	njim(e)
L	meni	tebi	njemu	njoj	njemu

MNOŽINA					
	1. lice	2. lice	3. lice		
N	mi	vi	oni	one	ona
G	nas, nas	vas, vas		njih, ih	
D	nama, nam	vama, vam		njima, im	
A	nas, nas	vas, vas		njih, ih	
I	nama	vama		njima	
L	nama	vama		njima	

Povratna zamenica sebe, se ista je za sva lica i za sva tri roda. Pošto se uvek odnosi na subjekat, ona nema nominativ.

G	sebe
D	sebi
A	sebe, se
I	sobom
L	sebe

Prisvojne zamenice iskazuju pripadnost nekog pojma jednom od tri lica jednine ili množine. One su pridevske zamenice, imaju sva tri roda i oba broja i slažu se s imenicom uz koju stoje u datim obeležjima. Kod zamenica muškog roda koje se završavaju na -j u genitivu, dativu i lokativu jednine javljaju se duži i kraći oblici, od kojih su u upotrebi češći potonji.

moj	JEDNINA			MNOŽINA		
	m. r.	s. r.	ž. r.	m. r.	s. r.	ž. r.
N	moj	moje	moja	moji	moja	moje
G	mojeg(a), mog(a)			mojih		
D	mojem(u), mom(e)			mojim(a)		

A	mojeg(a), mog(a) moj	moje	moju	moje	moja	moje
I	mojim		mojom	mojim(a)		
L	mojem(u), mom(e)		mojoj	mojim(a)		

Na isti način menjaju se i zamenice **tvoj, tvoja, tvoje i svoj, svoja, svoje.**

njegov	JEDNINA			MNOŽINA		
	m. r.	s. r.	ž. r.	m. r.	s. r.	ž. r.
N	njegov	njegovo	njegova	njegovi	njegova	njegove
G	njegovog(a)		njegove	njegovih		
D	njegovom(e)		njegovoj	njegovim(a)		
A	njegovog(a) njegov	njegovo	njegovu	njegove	njegova	njegove
I	njegovim		njegovom	njegovim(a)		
L	njegovom(e)		njegovoj	njegovim(a)		

njen	JEDNINA			MNOŽINA		
	m. r.	s. r.	ž. r.	m. r.	s. r.	ž. r.
N	njen	njeno	njena	njeni	njena	njene
G	njenog(a)		njene	njenih		
D	njenom(e)		njenoj	njenim(a)		
A	njenog(a) njen	njeno	njenu	njene	njena	njene
I	njenim		njenom	njenim(a)		
L	njenom(e)		njenoj	njenim(a)		

naš	JEDNINA			MNOŽINA		
	m. r.	s. r.	ž. r.	m. r.	s. r.	ž. r.
N	naš	naše	naša	naši	naša	naše
G	našeg(a)		naše	naših		
D	našem(u)		našoj	našim(a)		
A	našeg(a) naš	naše	našu	naše	naša	naše
I	našim		našom	našim(a)		
L	našem(u)		našoj	našim(a)		

Isti promeni ima i zamenica **vaš, vaša, vaše.**

njihov	JEDNINA			MNOŽINA		
	m. r.	s. r.	ž. r.	m. r.	s. r.	ž. r.
N	njihov	njihovo	njihova	njihovi	njihova	njihove
G	njihovog(a)		njihove	njihovih		
D	njihovom(e)		njihovoj	njihovim(a)		
A	njihovog(a)	njihovo	njihovu	njihove	njihova	njihove

	njihov					
I	njihovim	njihovom		njihovim(a)		
L	njihovom(e)	njihovoj		njihovim(a)		

Pokazne zamenice iskazuju blizinu nekog pojma jednom od tri lica jednine i množine. One pripadaju grupi pridevskih. Zamenica **ovaj** se upotrebljava za predmet ili biće blisko govorniku. **Taj** upućuje na blizinu sagovorniku. Zamenica **onaj** ukazuje na to da je nešto udaljeno i od govornika i od sagovornika.

ovaj	JEDNINA			MNOŽINA		
	m. r.	s. r.	ž. r.	m. r.	s. r.	ž. r.
N	ovaj	ovo	ova	ovi	ova	ove
G	ovog(a)		ove		ovih	
D	ovom(e)		ovoj		ovim	
A	ovog(a) ovaj	ovo	ovu	ove	ova	ove
I	ovim		ovom	ovim(a)		
L	ovom(e)		ovoj	ovim(a)		

Na isti način menjaju se i zamenice **taj**, **ta**, **to** i **onaj**, **ona**, **ono**.

U pokazne zamenice ubrajaju se i one kojima se iskazuje kvalitet nekog pojma odnosno njegov kvantitet.

ovakav	JEDNINA			MNOŽINA		
	m. r.	s. r.	ž. r.	m. r.	s. r.	ž. r.
N	ovakav	ovakvo	ovakva	ovakvi	ovakva	ovakve
G	ovakovog(a)		ovakve		ovakvih	
D	ovakovom(e)		ovakvoj		ovakvim(a)	
A	ovakovog(a) ovakav	ovakvo	ovakvu	ovakve	ovakva	ovakve
I	ovakovim		ovakovom	ovakovim(a)		
L	ovakovom(e)		ovakvoj	ovakovim(a)		

Istu promenu imaju i zamenice **takav**, **takva**, **takvo** i **onakav**, **onakva**, **onakvo**.

ovoliki	JEDNINA			MNOŽINA		
	m. r.	s. r.	ž. r.	m. r.	s. r.	ž. r.
N	ovoliki	ovoliko	ovolika	ovoliki	ovolika	ovolike
G	ovolikog(a)		ovolike		ovolikih	
D	ovolikom(e)		ovolikoj		ovolikim(a)	
A	ovolikog(a) ovoliki	ovoliko	ovoliku	ovolike	ovolika	ovolike
I	ovolikim		ovolikom	ovolikim(a)		
L	ovolikom(e)		ovolikoj	ovolikim(a)		

Istu promenu imaju i zamenice **toliki**, **tolika**, **toliko** i **onoliki**, **onolika**, **onoliko**.

Upitne zamenice upotrebljavaju se u upitnim rečenicama kojima se pita za lica, stvari, osobine itd. U grupu imeničkih ubrajaju se zamenice **ko** i **šta**. One nemaju množinu ni obeležje roda.

N	ko	šta
G	koga	čega
D	kome	čemu
A	koga	šta
I	kim(e)	čim(e)
L	kome	čemu

Pridevske upitne zamenice jesu: **koji**, **koja**, **koje**, **kakav**, **kakva**, **kakvo**, **koliki**, **kolika**, **koliko**, **čiji**, **čija**, **čije**.

koji	JEDNINA			MNOŽINA		
	m. r.	s. r.	ž. r.	m. r.	s. r.	ž. r.
N	koji	koje	koja	koji	koja	koje
G	kojeg(a)		koje	kojih		
D	kojem		kojoj	kojim(a)		
A	kojeg(a) koji	koje	koju	koje	koja	koje
I	kojim		kojom	kojim		
L	kojem		kojoj	kojim		

Kao zamenica **koji** menja se i zamenica **čiji**, **čija**, **čije**.

kakav	JEDNINA			MNOŽINA		
	m. r.	s. r.	ž. r.	m. r.	s. r.	ž. r.
N	kakav	kakvo	kakva	kakvi	kakva	kakve
G	kakvog(a)		kakve	kakvih		
D	kakvom(e)		kakvoj	kakvim(a)		
A	kakvog(a) kakv	kakvo	kakvu	kakve	kakva	kakve
I	kakvim		kakvom	kakvim(a)		
L	kakvom(e)		kakvoj	kakvim(a)		

koliki	JEDNINA			MNOŽINA		
	m. r.	s. r.	ž. r.	m. r.	s. r.	ž. r.
N	koliki	koliko	kolika	koliki	kolika	kolike
G	kolikog(a)		kolike	kolikih		
D	kolikom(e)		kolikoj	kolikima(a)		
A	kolikog(a) koliki	koliko	koliku	kolike	kolika	kolike
I	kolikim		kolikom	kolikim(a)		
L	kolikom(e)		kolikoj	kolikim(a)		

Odnosne zamenice imaju isti oblik i promenu kao upitne, ali im je uloga u rečenici drugačija. Upitne zamenice koriste se u pitanjima, dok se odnosnim zamenicama upućuje na neku reč koja je prethodno bila pomenuta.

upitna zamenica	odnosna zamenica
Koja suknja ti se sviđa?	Kupi suknju koja ti se sviđa.
Kakvu ćeš haljinu obući?	Obuci haljinu kakvu hoćeš.

Opšte zamenice mogu biti imeničke: **svako, svašta**, i pridevske: **sav, sva, sve, svaki, svaka, svako, svakakav, svakakva, svakakvo**, kao i spojevi sa partikulama **ma, god, bilo: ma koji, koji god, bilo koji, ma kakav, kakav god, bilo kakav** itd.

Zamenice **svako, svašta** menjaju se kao upitne zamenice **ko, šta**.

sav	JEDNINA			MNOŽINA		
	m. r.	s. r.	ž. r.	m. r.	s. r.	ž. r.
N	sav	sve	sva	svi	sva	sve
G	sveg(a)		sve		svih	
D	svem(u)		svoj		svim(a)	
A	sveg(a) sav	sve	svu	sve	sva	sve
I	svim(e)		svom		svim(a)	
L	svemu(u)		svoj		svim(a)	

svaki	JEDNINA			MNOŽINA		
	m. r.	s. r.	ž. r.	m. r.	s. r.	ž. r.
N	svaki	svako	svaka	svaki	svaka	svake
G	svakog(a)		svake		svakih	
D	svakom(e)		svakoj		svakim(a)	
A	svakog(a) svaki	svako	svaku	svake	svaka	svake
I	svakim		svakom		svakim(a)	
L	svakom(e)		svakoj		svakim(a)	

Ostale zamenice imaju promene koje su već date.

Odričnim zamenicama se odriče prisustvo odnosa, osobine nekog pojma. Imeničke odrične zamenice su **niko i ništa**. One imaju promenu kao upitne zamenice **ko, šta**. Pridevske odrične zamenice su: **nikoji, nikoja, nikoje, nikakav, nikakva, nikakvo, ničiji, ničija, ničije, nijedan, nijedna, nijedno**. Menjaju se kao odgovarajuće upitne zamenice koje su im u osnovi.

Kada se ove zamenice kombinuju s predlozima, predlog se po pravilu ubacuje između prefiksa **ni-** i ostatka zamenice:

PREDLOG + ZAMENICA	U PADEŽU
od + niko	ni od koga
iz + ništa	ni iz čega

Neodređene zamenice upućuju na neodređena lica, stvari, osobine, pojave. Imeničke neodređene zamenice su **neko** i **nešto**. One imaju promenu kao upitne zamenice **ko**, **šta**. Pridevske su: **neki**, **neka**, **neko**, **nekakav**, **nekakva**, **nekakvo**, **nečiji**, **nečija**, **nečije**. One se menjaju kao odgovarajuće upitne zamenice.